Nr. 44. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, piątek, dnia 31 października 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 3 października 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków, na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz 97), na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 30-go listopada 1930 roku włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

11. w Województwie Śląskiem—na całym terenie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 243, z dnia 20 października 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 13 czerwca 1930 r.

o rejestracji, kontroli i udzielaniu świadczeń z powodu braku pracy pozostającym bez pracy pracownikom umysłowym.

Ciąg dalszy z N-ru 43)

VII. Zaofiarowanie odpowiedniego zajęcia.

§ 24. Jeżeli urząd pośrednictwa pracy rozporządza zgłoszeniem wakującej odpowiedniej posady, a nie jest sam instytucją rejestrującą, przesyła pozostającemu bez pracy za pośrednictwem instytucji rejestrującej kartę polecającą, zawierającą również rubrykę, w której pracodawca obowiązany jest wpisać rezultat pośrednictwa. Przyczyny nieprzyjęcia pracownika do pracy może pracodawca wpisać do karty polecającej lub też zawiadomić o nich bezpośrednio instytucję rejestrującą.

Jednocześnie z wysłaniem karty polecającej do instytucji rejestrującej zawiadamia urząd pośrednictwa pracy bezpośrednio poszukującego pracy o przesłaniu karty polecającej.

Jeżeli pozostający bez pracy zgłosi się osobiście o zapośredniczenie w uzyskaniu zajęcia do urzędu pośrednictwa pracy, nie będącego instytucją rejestrującą, urząd pośrednictwa pracy wydaje mu kartę polecającą i zatrzymuje legitymację poszukującego pracy aż do otrzymania wiadomości o ujemnym rezultacie pośrednictwa.

§ 25. Instytucja rejestrująca po otrzymaniu od urzędu pośrednictwa pracy karty polecającej, wzywa natychmiast pracownika, celem skierowania go do pracodawcy, przyczem wręcza mu kartę polecającą urzędu pośrednictwa pracy, a zatrzymuje legitymację poszukującego pracy.

§ 26. O rezultacie pośrednictwa obowiązany jest pracownik zawiadomić instytucję rejestrującą, przesyłając jej kartę polecającą urzędu pośrednictwa pracy, w ciągu trzech dni od chwili doręczenia mu tej karty, nie wliczając czasu podróży do miejsca zaofiarowanego zajęcia i ewentualnej podróży powrotnej. Instytucja rejestrująca obowiązana jest przesłać niezwłocznie urzędowi pośrednictwa pracy kartę polecającą wraz z odpowiedzią pracodawcy, zatrzymując w razie zawarcia umowy legitymację poszukującego pracy.

W razie niezawarcia umowy instytucja rejestrująca zwraca pracownikowi legitymację poszukującego pracy.

O zaofiarowaniu pracy i rezultacie pośrednictwa czyni instytucja rejestrująca odpowiednią adnotację w prowadzonym przez siebie rejestrze pozostających bez pracy.

§ 27. O odmowie pracownika przyjęcia odpowiedniego zajęcia zaofiarowanego przez urząd pośrednictwa pracy, zawiadamia ten urząd niezwłocznie Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych za pośrednictwem kasy chorych właściwej dla zgłaszania roszczeń o świadczenia z powodu braku pracy.

VII. Wykazywanie pozostawania bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia i kontrola pozostających bez pracy.

§ 28. W celu stwierdzenia dalszego pozostawania bez pracy i gotowości przyjęcia zaofiarowanego odpowiedniego zajęcia a przez to w celu wykazania prawa do otrzymywania świadczeń na wypadek braku pracy winien pozostający bez pracy zgłaszać się do właściwej instytucji rejestrującej w połowie i w końcu każdego miesiąca pozostawania bez pracy, w terminach wskazanych przez instytucję rejestrującą przy dokonywaniu rejestracji.

Jeżeli instytucją rejestrującą jest kasa chorych, upoważniona do wypłaty zasiłku, termin zgłaszania się pozostających bez pracy przy końcu miesiąca należy ustanowiać na dzień wypłaty zasiłku. Inne instytucje rejestrujące winny ustanawiać ten termin w porozumieniu z instytucją wypłacającą zasiłki.

§ 29. Pracownik zgłaszający się do instytucji rejestrującej w końcu miesiąca pozostawania bez pracy, winien stwierdzić własnoręcznym podpisem na przedstawionej mu deklaracji, że przez cały ubiegły miesiąc pozostawał nieprzerwanie bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia. Instytucja rejestrująca wydaje mu zaświadczenie, stwierdzające na podstawie kart polecających urzędu pośrednictwa pracy i wyjaśnień pracodawców co do wyników zapośredniczenia, że w ciągu ubiegłego miesiąca pozostający bez pracy nie otrzymał odpowiedniego zajęcia za pośrednictwem urzędu pośrednictwa pracy, jak również w razie nieobjęcia zaofiarowanego zatrudnienia wskazujące powód nieobjęcia.

Deklaracja pracownika i zaświadczenie instytucji rejestrującej winny być połączone na jednym formularzu (zał. Nr. 3).

Przy podpisywaniu deklaracji należy pracownikowi zwrócić uwagę na skutki prawne podania nieprawdziwych danych.

§ 30. Każde zgłoszenie się pracownika potwierdza instytucja rejestrująca odpowiednią adnotacją na legitymacji poszukującego pracy oraz zaznacza w rejestrze poszukujących pracy.

Wykaz pracowników, którzy zgłosili się w ciągu miesiąca w celu stwierdzenia dalszego pozostawania bez pracy, przesyła instytucja rejestrująca niezwłocznie właściwemu urzędowi pośrednictwa pracw w celu dalszego prowadzenia tych pracowników w ewidencji jako poszukujących pracy.

§ 31. Każde uchybienie wyznaczonych terminów zgłaszania się winno być przez pozostającego bez pracy usprawiedliwione niezwłocznie po ustaniu przeszkody. Usprawiedliwienie pracownika przesyła instytucja rejestrująca Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych za pośrednictwem kasy chorych, właściwej dla zgłaszania roszczenia o oświadczeniach z powodu braku pracy.

(dalszy ciąg nastąpi)

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 54 z dnia 1 sierpnia 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy z N-ru 43)

W takich wypadkach należy przedewszystkiem stwierdzić, czy chodzi o ubój prawidłowy, czy dorżnięcie w stanie przedśmiertnym (agonji), czy też upozorowany ubój już padłego zwierzęcia, oraz czy wnętrzności zostały wyjęte bezpośrednio po śmierci. Należy przytem mieć na uwadze, że przy uboju podczas agonji lub przy upozorowanym uboju naczynia krwionośne skóry, mięsa i narządów wewnętrznych są silnie wypełnione krwią i że u zwierząt poddanych upozorowanemu ubojowi brzegi zadanej rany ciętej lub kłutej nie są nasiąknięte krwią, co należy sprawdzić przez wykonanie świeżych poprzecznych nacięć brzegów rany. Zielonawe zabarwienie powłoki brzusznej lub zapach gnilny wskazują na to, że wnętrzności nie zostały wyjęte zaraz po śmierci zwierzęcia.

Załącznik Nr. 5 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305.)

Bakterjologiczne badanie mięsa.

I. Obowiązek bakterjologicznego badania mięsa.

§ 1.

Bakterjologiczne badanie mięsa należy przeprowadzać we wszystkich wypadkach podejrzenia o posocznicę lub ropnicę oraz we wszystkich wypadkach, wzbudzających podejrzenie, że mięso zawiera zarazki zatruwające mięso (zatruwacze mięsa), zwłaszcza przy uboju z konieczności, o ile już z widocznych zmian, stwierdzonych przy urzędowem badaniu przed ubojem i po uboju, niewątpliwie nie wynika, że całą sztukę należy uznać za niezdatną do spożycia.

W szczególności należy przeprowadzać bakterjologiczne badanie w wypadkach:

1) ostrego zapalenia jelit (zwłaszcza u koni i cieląt), ostrego zapalenia macicy i wymienia (zwłaszcza u krów i owiec), ostrego zapalenia płuc, opłucnej lub otrzewnej, stawów, pochewek, ścięgien, racic, kopyt i pępowiny, zwłaszcza w związku z niezupełnie otorbionemi ogniskami ropnemi lub martwicowemi;

2) gwałtownych zaburzeń w ogólnym stanie zdrowia, zauważonych przed ubojem, zwłaszcza, gdy badanie po uboju nie wykazuje zmian uzasadniających te zaburzenia.

Od przeprowadzenia bakterjologicznego badania należy odstąpić, gdy posiadacz oświadczy, że żgadza się na uznanie mięsa za niezdatne.

§ 2.

Bakterjologiczne badania rozpoznawcze przeprowadzają państwowe weterynaryjne pracownie rozpoznawcze.

Minister Rolnictwa może również innym zakładom bakterjologicznym, zwłaszcza pracowniom bakterjologicznym, przy rzeźniach zezwolić na wykonywanie badania bakterjologicznego w związku z urzędowem badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa. Zakłady takie winny się zastosować do wszystkich zarządzeń, wydanych w tym przedmiocie.

II. Pobieranie, opakowanie i przesyłanie próbek.

§ 3.

Do bakterjologicznego badania mięsa pobiera się natychmiast po ukończeniu badania oczyszczonym i wyjałowionym nożem:

1) po jednej próbce, możliwie przylegającej do kości, kształtu kostki o wymiarze 6 do 8 cm^3 z mięśni przedramienia kończyny przedniej i podudzia drugostronnej kończyny tylnej;

2) po jednym mięśniowym gruczole chłonnym pachwinowym i podkolanowym wraz z otaczającą je tkanką łączną — z pozostałych dwóch kończyn;

3) całą śledzionę i jedną nerkę wraz z ich gruczołami chłonnemi, których to części nacinać nie wolno;

4) inne części narządów chorobowo zmienionych, co do których — według uznania lekarza weterynaryjnego — przypuszczać można, że w danym wypadku zawierają zarazki.

§ 4.

Pobrane próbki należy włożyć do probówek lub po owinięciu w czyste płótno albo w papier nieprzemakalny — w inne szczelne naczynie, które dopełnia się możliwie otrębami, i wysłać jako pośpieszną przesyłkę pocztową do właściwej weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej lub zakładu bakterjologicznego (§ 2).

Lekarz weterynaryjny winien podać dokładnie swoje imię, nazwisko i miejsce zamieszkania (miejscowość, powiat, województwo) jak również imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza zwierzęcia, dzień wykonania badania przed ubojem i po uboju i najważniejsze zauważone objawy i zmiany chorobowe.

III. Sposób badania w pracowniach rozpoznawczych (zakładach bakterjologicznych).

§ 5.

W celu stwierdzenia obecności drobnoustrojów chorobotwórczych lub należących do grupy

zatruwaczy mięsa należy zastosować sposób umożliwiający otrzymanie wyniku badania w możliwie najkrótszym czasie t. j. w ciągu 24 godzin.

Każdą przesłaną próbkę należy opalić aż do zwęglenia jej powierzchni i następnie przepołowić wyjałowionym nożem.

Z powierzchni jednej połowy próbki wydobywa się miazgę tkanki i sporządza się wysiewy na płytkach agarowych według naukowo uznanych metod, mających na celu uwidocznienie na pożywkach ustrojów, należących do grupy zatruwaczy mięsa lub innych drobnoustrojów - chorobotwórczych, ważnych dla oceny mięsa lub stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej, podlegającej urzędowemu zwalczaniu.

(dalszy ciąg nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 32 z dnia 17 maja 1929 r.

Obwieszczenia urzędowe.

OGŁOSZENIE

Z dniem 24 października 1930 r. otwarta została dla ruchu kołowego szosa Sosnowiec-Szopienice.

Katowice, dnia 22 października 1930 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICE d. 22. X. 1930 r.
L. dz. G—5621/8.

Dot.: Wybory do Śląskiej Izby Rolniczej.

OGŁOSZENIE
w sprawie wyborów do Śląskiej Izby Rolniczej.

Na zasadzie par. 8 ordynacji wyborczej z dnia 16 lutego 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 4 poz. 6) w wykonaniu zarządzenia Wojewody Śląskiego ogłoszonego w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego z 4. X. 1930 r. nr. 35, podaje się do publicznej wiadomości miejsce głosowania i lokal wyborczy:

Obwód Rożdzień dla gmin:

Rożdzień, Szopienice i Mała Dąbrówka lokal wyborczy w sali posiedzeń administracji gminnej w Rożdzieniu.

Obwód Kochłowice dla gmin:

Kochłowice, Kłodnica, Nowa Wieś, Bykowina i Halemba lokal wyborczy w sali restauratora Rekusa w Kochłowicach.

Obwód Mysłowice dla gmin:

Mysłowice, Brzęczkowice, Brzezinka i Janów lokal wyborczy w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Mysłowicach.

Obwód Kończyce dla gmin:

Bielszowice, Kończyce, Pawłów i Makoszowy lokal wyborczy Urząd gminny w Kończycach.

Obwód Michałkowice dla gmin:

Michałkowice, Bańgów, Bytków, Chorzów, Siemianowice i Przełajka lokal wyborczy Urząd gminny w Michałkowicach.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE d. 18. X. 1930 r.
L. dz. O. 222/135.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 4-go X. 1930 r. L. dz. P. II — 5759 zawiadamia, że w zagrodzie Ludwika Jonka w Świętochłowicach stwierdzono zarazę pomoru świń.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 13 października 1930 r. L. dz. P. 113/286 zawiadamia, że w Marklowicach Górnych, stwierdzono u bydła rogatego pryszczycę.

Starostwo w Będzinie pismem z dnia 15 października 1930 r. L. dz. 112/123 zawiadamia, że cholera drobiu we wsi Sączów gminy Ożarowice wygasła.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 9 października 1930 r. L. dz. G—1915|1 zawiadamia, że w następujących zagrodach uznano pomór świń za wygasły: w Pielgrzymowicach u Jana Żeleźnika, w Kryrach u J. Żmijowej, w Podlesiu u J. Brzózka, w Mokrem u A' Bojdoła, w Pielgrzymowicach u J. Orszuloka, w Cielmicach w zagrodzie Fr. Niemca. Różycę świń uznano za wygasłą w następujących zagrodach: w Wiśle Małej u Jana Godzka, w Kosztowach u Szczepana Sorka, w Cielmicach u Ludwika Ćmiela, w Jankowicach u Franciszka Gacza i w Panewniku u OO. Franciszkanów. Zarazę świn uznano za wygasłą w zagrodach Krystyny Mrowiec w Kamionce i Karola Kotasa w Kostuchnie. Zarazę drobiu uznano za wygasłą w Podlesiu w zagrodzie Ludwika Kań.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.